

मांसवि

मांसिकः

माकरी

(यथा, महाभारते । १ । ११५ । १२ ।
 "ततो जज्ञे मांसपेशी लोहाष्टीषेव संहता ॥")
 मांसफला, स्त्री, (मांसमिव फलमस्याः ।) वार्त्ताकी।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 मांसभक्षः, त्रि, (मांसं भक्षयतीति । भक्ष +
 "कर्मण्यच्" । १।२।।। इत्यच् ।) मांसभक्षक-
 कर्मः । मांसं भक्षयतीति दातुं प्रवृत्ति कर्मणि
 इत्यच् । प्रत्ययेन निष्पन्नः । (दानवविशेषः । यथा,
 हरिवंशे भविष्यपर्वणि । २३२ । ६ ।
 "मांसयो मांसभक्षश्च वेगवान् केतुमान्निविः ॥")
 मांसमासा, स्त्री, मासपञ्ची । इति राजनिर्घण्टः ।
 मांसरोहिणी, स्त्री, (मांसं रोपयतीति । रूह +
 णिच् + णिनिः । डीप् । न पुक् ।) सुगन्धिद्रव्यभेदः ।
 तत्पर्यायः । अथिहृदा २ उता ३ चर्मकता ४
 वसा ५ विकषा ६ मांसरोही ७ । अस्या गुणाः ।
 उष्णत्वम् । सारकत्वम् । दोषत्रयनाशित्वम् ।
 इति राजनिर्घण्टः । (तथाचास्याः पर्यायो
 गुणाश्च ।
 "मांसरोहिण्यतिरुहा उता चर्मकरी कृशा ।
 प्रहारवली विकषा वीरवत्यपि कष्यते ॥
 स्थान्मांसरोहिणी उवा सरा दोषत्रयापहा ॥"
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 मांसलं, स्त्री, (मांसं तद्वत् पुष्टिकरो गुणोऽस्य-
 स्थासिन् वा । मांस + "विधादिभ्यश्च" । ५ ।
 २ । ६७ । इति लच् ।) काशस्य गौड़ीरीर-
 न्तर्गतस्य ओजोगुणस्याङ्गविशेषः । यथा,—
 "ओजः समावभूयस्त्वं मांसलं पदडम्बरम् ॥"
 इति काव्यचन्द्रिका ।
 मांसलः, त्रि, (अतिशयमांसमस्यस्येति । मांस +
 "विधादिभ्यश्च" । ५ । २ । ५७ । इति लच् ।)
 बलवान् । इत्यमरः । ३ । ६ । ४४ । खूलः ।
 यथा, गारुड् ६६ अध्याये ।
 "निखाच बहुरेखाः सुनिर्द्रवाश्चिबुकैः लशैः ।
 मांसलैश्च घनोपेतैरवक्रैरघरेर्मुपाः ॥"
 (मांसयुक्तः । यथा, उद्दत्तसंहितायाम् ।
 ६८ । २० ।
 "हृदयं वसुसतं पृथु न वेपनं मांसलश्च
 वृषतीनाम् ॥"
 अतिबहुलः । यथा, नैबधे । ६ । २७ ।
 "हृदस्य हंसवलिमांसलश्रियो
 बलाकयेव प्रबला विदुमना ॥")
 मांसलफला, स्त्री, (मांसलं फलमस्याः ।) वृत्ताकी ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 मांसविक्रयी, [न] त्रि, (मांसविक्रयोऽस्यास्तीति ।
 मांसविक्रयेण जीवति वेति इतिः ।) आमिष-
 विक्रयकर्ता । इति हलायुधः । तत्पर्यायः ।
 वेतविक्रः २ कौटिकः ३ मांसिकः ४ । इत्य-
 मरः । २ । १० । १४ । शौनिकः ५ । इति
 जटाधरः । कौटिकिकः ६ । इति शब्दरत्ना-
 वली । (यथा मनौ । ३ । १५१ ।
 "चिकित्सकान् देवकान् मांसविक्रयिणस्तथा ।
 विपद्येन च जीवन्तो वर्णाः सुहृद्व्यक्तयवोः ॥")

मांससारः, पुं, (मांसस्य सारः ।) भेदः । इति राज-
 निर्घण्टः । (मांसेष्वपि सारो बलं यस्य । सवल-
 खूलकायः । यथा, उद्दत्तसंहितायाम् । ६८ । २० ।
 "उपचितदेहो विद्वान् धनो सुसुपश्च मांस-
 सारो यः ।
 सङ्घात इति च सुञ्चिष्टवन्तितासुखमुजो
 ज्ञेयाः ॥")
 मांसकेशः, पुं, (मांसानां केशः ।) भेदः । इति
 राजनिर्घण्टः ।
 मांसहासा, स्त्री, (मासेन हासः प्रकाशो यस्याः ।)
 चर्म । इति शब्दरत्नावली ।
 मांसाहता, स्त्री, (मासेन सन्त्या अहता ।
 मांसप्रधाना अहता वा ।) गौणवान्मास-
 कृष्णाहती । तत्र मांसोपकरणकश्चाहमावश-
 कम् । यथा : अघातकाश्चाहम् ।
 "पित्रादानाय मूले सुखरुजास्त्रिय एव च ।
 कृष्णपथे वरिष्ठा हि पूर्णा चेन्नी विभ्रथते ॥
 प्राजापत्या द्वितीया स्था उतीया वैश्वदेवकीः
 आद्या पूषेः सदा कार्या मन्वेरत्वा भवेत्तथा ॥
 शाकैः कार्या तृतीया स्वादेव द्रव्यगतो विधिः ॥"
 मूले प्रधानस्थाने । अमावास्या हि आहृत्य
 प्रधानकालः तदिति यावत् । ऐन्नी वाजे-
 रिन्देवताकथायसम्भवात् । एवं प्राजापत्या
 वैश्वदेवकी च । मांसैः पशोः । तथा च
 गोभिलः । यद्युवाप्यतरसंभारः स्थात् तदा
 पशुनैव कुर्यादिति । यद्युवेति निपातसमुदायो
 यद्यर्थे । पशुरपि हाग एव । हागोऽनादेशे
 पशुरिति गीतमात् । न च तेषां ऊर्ध्वं अहस्यां
 गौरिति गोभिलकृत्रेण गवोपदेशात् कथमनु-
 पदिष्टत्वमिति वाच्यम् । तदसम्भवे पशुनि-
 त्त्वेन यः पशुरुपदिष्टस्य विशेषतोऽनुप-
 दिष्टत्वात् । वस्तुतस्तु हरिवंशे ऋगोऽपि
 विहितः ।
 "इत्याकुस्तु विकृतिं वै अहकायामघादिशत् ।
 मांसमानय आहाय नगं हत्वा महाबल ॥"
 इत्यादिना नगमांसवोधनात् । पञ्चभावे स्थाली-
 पाकेन । यथा, गोभिलः । अपि वा स्थाली-
 पाकं कुर्वीतेति । तद्विधानम् ।
 "स्थालीपाकं पशुस्थाने कुर्याद्वयद्याशुक्ल्यकम् ।
 अपवेत्तं सवत्सायास्तदस्या गीः पयस्यु ॥"
 इति हृन्दोगपरिशिष्टीयं याज्ञिकम् । अन्विति
 ओदनचरोः पञ्चान् । अतएव ।
 "पितरः सृष्टयन्वत्प्रमृतास्तु मघासु च ।
 तस्माद्द्यात् सदा युक्तो विद्वत्सु ब्राह्मणेषु च ॥"
 इति श्रावतापेनोक्तम् । तस्मादन्नं प्रधानं
 पूषादिकन्तु उपकरणत्वेन शक्तानामावश्यकं
 सदेति श्रवणात् । इति आहृतत्वम् ।
 मांसिकः, पुं, (मांसाय प्रभवति "तस्मै प्रभवति
 सन्त्यापादिभ्यः" । ५ । १ । १०१ । इति । मांस +
 ठच् । मांसेन जीवतीति ठच् वा । मांसं पश्य-
 मस्य । "तदस्य पश्यम्" । ४ । ५१ । इति ठक्
 वा । अथवा, मांसं नियुक्तमसौ दीयते । इति

"श्रावणांमांसोऽदनाद्विठन् ॥" ४ । ४ । ६७ । इति
 टिठन् ।) मांसविक्रयी । इत्यमरः । १२ । १० । १४ ।
 मांसिनी, स्त्री, (मांसवत् पदार्थोऽस्यास्तीति ।
 इतिः । डीप् ।) जटामांवी । इति राज-
 निर्घण्टः ।
 मांसी, स्त्री, (मांसवत् पदार्थोऽस्यास्तीति ।
 मांस + अश्रुआदित्वाद्च् । गौरादित्वात् डीप् ।)
 जटामांवी । कञ्जोली । इति मेदिनी । अ, = ।
 मांसहृदा । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,
 वैद्यकरत्नमालायाम् ।
 "नलदं नन्दिनी पेवी मांसी लज्जजटा जटी ॥")
 मांसिटा, स्त्री, (मांसमिदं प्रियमस्याः ।) वज्रगुला ।
 इति राजनिर्घण्टः ।
 माकन्दः, पुं, (मातीति । मा + क्तिप् । माः परि-
 मितः सुवटितः कन्द इव फलमस्य ।) चाम्प-
 दृशः । इति मेदिनी । दे, ३८ । (यथा, गीतगोविन्दे ।
 "माकन्द ! कन्द कान्ताधर ! धरयित्तलं
 गच्छ यच्छन्ति यावद्
 भावं शङ्करारसतमिह जयदेवस्य विव-
 मचांसि ॥"
 तथास्य पर्यायः ।
 "चाम्पः प्रोक्तो रवाणश्च वृक्षकारोऽतिवीरभः ।
 कामाङ्गो मधुदूतश्च माकन्दः पिकवज्रभः ॥"
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
 माकन्दी, स्त्री, (माकन्द + डीप् ।) चाम्पकी ।
 नगरभेदः । इति मेदिनी । दे, ३८ । (यथा,
 महाभारते । ५ । ७२ । १५ ।
 "—————पञ्चयामा उता मया ।
 अविश्वकं वृकस्यलं माकन्दीं वारणावतम् ।
 अवसानश्च गोविन्द ! कश्चिदेवाश्च पञ्चनम् ॥")
 प्रीतचन्दनम् । इति शब्दमाला । माद्राणी
 इति माङ्गनी इति च हिन्दी भावा । तत्-
 पर्यायः । बहुमूली २ मारनी ३ गन्धमूलिका ४ ।
 अस्या गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । मधु,
 रत्नम् । दीपनत्वम् । रुच्यत्वम् । अक्षयवात-
 कारित्वम् । पथ्यत्वम् । वर्षासु न शित्तधिक-
 त्वश्च । एका विशदमूली च श्यामला च तथा-
 परा । इति राजनिर्घण्टः ।
 माकरी, स्त्री, (मकरयुक्ता पौर्बमास्यन्तीति ।
 मकर + चच् + डीप् ।) माचशुक्लवर्णमी । अथ
 ज्ञानादिविधिर्यथा । भविष्ये ।
 "सूर्य्यग्रहवतुल्या हि युक्ता माचस्य वस्रमी ।
 अरुणोदयवेलायां तस्यां ज्ञानं महाफलम् ।
 माघे माघि शिते पक्षे वस्रमीं कोटिभास्करा ।
 दद्यात् ज्ञानार्थदानाभ्यामाशुरारोय्यस्यद्दः ।
 अरुणोदयवेलायां शुक्ला माचस्य वस्रमी ।
 गङ्गायां यदि जन्धेत् सूर्य्यग्रहपतेः समाः ॥"
 कोटिभास्करा कोटिघनमीतुला वस्रम्या
 भास्करदेवताकत्वात् । सूर्य्यग्रहपत्नं ज्ञान-
 जम् । सन्निरुद्धे तुहिरन्मरुङ्गितिभ्यावात् ।
 तेन बहुशतसूर्य्यग्रहकालीनगङ्गाज्ञानजन्य-
 फलसमफलमत्र ज्ञेयम् ॥ * । ज्ञानपरिपाटी